

[Formanden.]

Forslag til lov om ændring af Danmarks Riges Grundlov. (Visse bestemmelser om valget m. v.),

forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget,

forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder),

forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Repræsentanter for visse personer uden fast bopæl i kommunen) og

forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel eller ved stedfortræder).

Indfødsretsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om indfødsretsmeddelelse. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Albertsen har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage initiativ til, at der fra statens side ydes et tilsvarende beløb til Biafrahjælpen som det, Folkekirkens Nødhjælp selv indsamler?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Fra faglige og andre sammenslutninger samt fra private personer er modtaget en række henvendelser om udenrigspolitiske samt skattepolitiske emner, om arbejdsretlige spørgsmål samt om uddannelsesmæssige problemer m. m. Henvendelserne er fremlagt til gennemsyn for medlemmerne i løseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om uddannelse af børnehøve- og fritidspædagoger.

Det er første gang, der bliver lovgivet for dette område. Børnehøvelærerinde og fritidshjemslæreruddannelsen har hidtil hvilet på administrativt fastsatte regler, når bortses fra det bevillingsmæssige grundlag for statens tilskud. Vi har imidlertid ment, at disse uddannelsers voksende udbredelse og samfundsmæssige betydning kan begrun-

de, at rammerne for uddannelsen fastlægges i en af folketinget vedtaget lov.

Lovforslaget indeholder hovedbestemmelserne om grunduddannelsernes indhold og opbygning, herunder om deres afslutning, samt om tilsynet med de institutioner, hvor uddannelserne foregår, deres godkendelse og administration. Endvidere gives der regler for optagelse på seminarierne og om videre- og efteruddannelse. Endelig hjemler lovforslaget oprettelse af et fælles uddannelsesråd, der skal være rådgivende for ministeriet og følge udviklingen på området.

Derimod indeholder lovforslaget ingen regler om statens tilskud til seminarierne, der alle er private institutioner, idet disse regler tænkes fastsat i forbindelse med den øvrige lovgivning om statstilskud til private skoler og seminarier.

Lovforslaget svarer således systematisk ganske nøje til den nye læreruddannelseslov af 1966 og tænkes ligesom denne først sat i kraft nogen tid efter vedtagelsen, nemlig fra 1. august 1970. Der skal jo bl. a. være mulighed for at udforme en række nærmere bestemmelser til udfyldning af lovens rammer.

Den væsentligste ændring i forhold til den nugældende ordning er utvivlsomt den foreslåede forlængelse af uddannelsestiden fra 2 til 3 år. Denne udvidelse har igennem en årrække været et meget stærkt ønske ikke mindst fra seminariernes side, og der er for mig ingen tvivl om, at det med de krav, man i dag stiller til personalet i vore daginstitutioner, vil være både ønskeligt og nødvendigt snarest at få gennemført denne forbedring af deres grunduddannelse. Vi pålægger medarbejderne i børnehøve, fritidshjem og ungdomsklubber et meget betydeligt pædagogisk ansvar, når vi overlader dem vore børn og unge — som oftest dagligt og igennem flere år. Og vi forventer jo nu af disse institutioner og deres medarbejdere, at de ikke blot skal passe børnene rent materielt og give dem husly, men at de skal beskæftige dem og tage aktiv del i deres opdragelse og udvikling. Men så må samfundet også være indstillet på at give medarbejderne en solid pædagogisk uddannelse, der sætter dem i stand til at løse denne opgave på forsvarlig måde. Det er efter min opfattelse en nødvendig konsekvens

[Undervisningsministeren.]

af hele den udvikling, der er foregået på dette område i de senere år, og som i meget væsentlig grad har ændret institutionernes formål og karakter.

Man kan så kun beklage, at uddannelsens forlængelse kommer på et tidspunkt, hvor der — netop som følge af den ændrede indstilling over for institutionernes arbejde — er en så følelig mangel på kvalificeret personale, som tilfældet er i øjeblikket. Det må jo erkendes, at lovforslagets gennemførelse i hvert fald i en overgangsperiode vil betyde en forsinkelse i bestræbelserne for at hale ind på den stadig stigende efterspørgsel efter uddannede børnehavepædagoger. Der foregår dog i disse år en vældig udbygning af seminarierne, og det vil ikke være længe, før man vil være i stand til at give mindst lige så mange en 3-årig uddannelse, som man tidligere har uddannet gennem 2 år. Hertil kommer så, at forlængelsen af uddannelsesstiden forhåbentlig vil medføre, at de færdiguddannede kvindelige pædagoger vil udnytte deres uddannelse i langt højere grad end i dag, hvor jo desværre mange forlader beskæftigelsen efter få års forløb.

I øvrigt har jeg den opfattelse, at vi principielt bør indrette vore uddannelser og deres varighed efter de krav, der stilles til de uddannedes kvalifikationer, og ikke efter, hvor mange personer med den pågældende uddannelse der til enhver tid er eller synes at blive behov for. Dette sidste kan kun være bestemmende for uddannelsesapparatets kapacitet, og det er jo endda et spørgsmål, om ikke de uddannelsessøgendes egne ønsker bør tillægges mere afgørende vægt i så henseende.

Idet jeg om lovforslagets enkeltheder henviser til de udførlige bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v., forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd, forslag til lov om ændring af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m. og forslag til lov om ændring af lov om kirkers bestyrelse m. m.

Ved de fire lovforslag søges de lovændringer gennemført, der for kirkeministeriets administrationsområde er en følge af kildeskatteordningens ikrafttræden den 1. januar 1970.

Ved bestemmelsen i § 40 i lov om opkrævning af indkomst og formueskat for personer m. v. (kildeskatteloven) fastsættes det, at lovens regler om opkrævning m. v. finder anvendelse også på kirkelige afgifter. Indretning af opkrævningssystemet med databehandling for øje nødvendiggør forskellige ændringer på den kirkelige lovgivnings område, idet systemet forudsætter, at der tilvejebringes størst mulig ensartethed i opkrævningsgrundlaget inden for den samme kommune. Afgivende ordninger for enkelte dele af kommunen eller visse grupper inden for kommunen, som hidtil har kunnet praktiseres under en manuel skatteopkrævning, vil under det planlagte opkrævningssystem volde uforholdsmæssigt store vanskeligheder. De foreliggende lovforslag tilsigter at imødekomme de krav, som opkrævningssystemet stiller til den kirkelige ligning.

For at tilvejebringe ensartethed i den kirkelige ligningsprocent i kommunen — uanset sogneinddelingen inden for denne — foreslås det, at den hidtidige valgfrihed for kommunalbestyrelsen med hensyn til, om ligning af lokale kirkelige afgifter skal ske under ét for hele kommunen eller særskilt for hvert sogn eller kirke-distrikt, ophæves, således at ligningen fremtidig i alle tilfælde skal ske under ét for kommunen. Derved gennemføres en ordning, som svarer til forholdene i København og på Frederiksberg, og som i øvrigt allerede er den i praksis almindeligt forekommende også andre steder.

Efter den nuværende ordning gælder der særregler vedrørende den kirkelige ligning for forskellige persongrupper inden for folkekirken, nemlig medlemmer af valgmenigheder, Skt. Petri tyske menighed, visse medlemmer af døvemenighederne og forskellige særlige grupper i København og på Frederiksberg. Kildeskattesystemet har nødvendiggjort en stillingtagen til disse særordninger, således at de pågældende grupper enten fritages fuldstændig for kirkelige afgifter eller inddrages under ligningen i samme omfang som andre folkekirkemed-